מחוון למורה

מחוון: "אל תשחיתהו": החנית וצפחת המים במחנה שאול

🚪 **כרטיס כניסה:** 1. את כנף המעיל של שאול (כד, ה). 2. "צדיק אתה ממני" (כד, יח), ושאול בכה (כד, יז). 3. אביגיל: יצאה לקראתו עם מנחה ודיברה איתו בחוכמה (כה, יח-לא). לקבל כל תשובה סבירה; הכרטיס לא נבדק בציון.

1. הסדר הנכון: (1) הזיפים באים אל שאול, (2) אבישי מציע להכות את שאול בחנית, (3) דוד לוקח את החנית ואת צפחת המים, (4) דוד קורא לאבנר מראש ההר, (5) שאול אומר "ברוך אתה בני דוד".
2. מי הציע: בפרק כד אנשי דוד ("הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר-אָמַר ה' אֵלֶיךָ"); בפרק כו אבישי ("אַכֶּנּוּ נָא בַּחֲנִית"). החפץ: בפרק כד כנף המעיל; בפרק כו החנית וצפחת המים. שאול בסוף: בפרק כד "צַדִּיק אַתָּה, מִמֶּנִּי" ובכה; בפרק כו "חָטָאתִי" ו"בָּרוּךְ אַתָּה בְּנִי דָוִד".
3. דוד אומר שאסור לפגוע במלך שה' משח, ומי שיפגע בו ייענש. הוא סומך על ה': שאול ימות כשה' יכה אותו, או כשיגיע יומו, או במלחמה (פסוק י). דוד לא ייקח את המלוכה בכוח.
4. החנית וצפחת המים עמדו ליד הראש של שאול. מי שלקח אותן היה יכול להרוג אותו. דוד מוכיח שהיה ממש ליד המלך ולא פגע בו, וגם מראה לאבנר שלא שמר על המלך (פסוק טז).
5. לא. "וַיֵּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ, וְשָׁאוּל שָׁב לִמְקוֹמוֹ". דוד כבר לא סומך על ההבטחות של שאול, כי אחרי עין גדי שאול חזר לרדוף אחריו.
6. תשובה טובה: על דוד: הוא מתאפק, ירא את ה' ומכבד את "משיח ה'", גם כשאחרים לוחצים עליו; הוא סומך על ה' שיקבע את סוף שאול. על שאול: הוא מתחרט ומודה, אבל החרטה שלו לא נמשכת, והוא חוזר לרדוף. פסוק אפשרי: "כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ, בִּמְשִׁיחַ ה' – וְנִקָּה" או "חָטָאתִי". (ניקוד מוצע: דוד 2, שאול 2, פסוק 1.)

פרשנות מסומנת כפרשנות (מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה' מובא בכתיב ה'. ממלכתי: שמואל א נלמד בכיתה ז' (יח-כה: יחידת בקיאות לבחירה; כו-כז להעשרה). חמ"ד: לפי מתווה תשפ"ז ספר שמואל א נלמד בכיתה ח', והיחידה מתאימה גם לה; לימוד עם רש"י, רד"ק ומצודת דוד. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.